

Ако добрыты челоѣческы дѣла сѣ угодны и благопріятны Богу, то безъ противорѣчіе лошты имѣ дѣла сѣ не само прѣдѣ Бога гнусны и противны, нѣ и прѣдѣ челоѣцкыты омразны и врѣдителны.

Когато слѣпотата за слѣпый е едно голѣмо зло, то зрѣніето за окатыи е голѣмо добро; и колкото болѣстѣта за болныи е безкрайно зло, толко здравіето за здравый е безцѣнно добро.

Примѣри отъ послѣдныты, които можемъ назва и относителны: учителіетѣ сѣ длѣжны да поучаватъ своиы ученицы и да ги наставятъ въ пѣтя на Христіанскѣтъ добродѣтель и да бѣдѣтъ за тѣхъ добръ примѣръ съ скромното си поведеніе. Но ако това е свята длѣжность на учителиты, много пѣвече и ученициты сѣ длѣжны да залягатъ прилѣжно въ уроциты си, и да почитать и подражывать своиы учителя.

Ако Българскый набоженъ народъ е познавалъ и почиталъ грѣцкыты Архыереи, като неговы духовны отци и пастыри, не трѣбваше ли и тиѣ да полагають душѣтъ си за своето стадо и да ся грижыть за доброто му?

П р и ч и н ы.

35. Както въ цѣлѣтъ природѣ, тѣи и въ всичкыты челоѣческы дѣянія не може нищо да бѣде безъ причинѣ явѣнѣ или скрытѣ и тѣи всякоя причина има слѣдствіето си и всякое слѣдствіе си има причинѣтъ. Причиныты по значеніето си сѣ два вида: *творителна* и *конечна*. Творителна вѣтїити наричатъ онаѣ, които пронзвожда едно слѣдствіе, или отъ коѣто ся поражда нѣщо добро или зло. Сребролюбіето накара Јудѣ да продаде спасительтъ и то е творителната причина на прѣдѣтелството. Бруть и Касій убивать Кесаря за да освободыть отечеството си и това е конечната причина.

И тѣи отъ изложеніето на добрыты и лошты слѣдствія риторѣтъ възлиза на причинѣтъ имѣ и дава умозаклученія за прѣдмѣта си. За да покаже колко зло нѣщо е завистѣта единъ черковень вѣтїи прави слѣдующето краснорѣчнво доказателство: *Първоначалното сѣме на всякое зло е завистѣта; тя е първородный корень на грѣхъ, пър-*